

гостиитѣ си, станалъ отъ софрата и изкрѣскалъ:

„Хайде всички вънъ. Щомъ съмъ царски врагъ, що щѣте при менъ.“ — и безъ да му мисли дръпналъ мѣсая и всичко що било по софрата станало на парчета. Въ това време заптиета правили обискъ изъ пространния хамбаръ и доложили за неуспѣха си на каймаканина. Той за да успокои тати му казалъ:

„На шега ти казахъ, чорбаджи. Ичъ може ли да вървамъ, че оня вагабонтинъ Общия, ще каже истината. Той, за да се отърве, маса народъ е съобщилъ отъ Ловечъ. Ама, може ли, когато гощавашъ насъ, да правишъ „икрамъ“ на ония комити. Па това ставало